

การจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์
โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (SYNECTICS) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
English Language Learning Management for Enhance Creativity Using Synectic
Techniques for Matthayomsuksa 1 Students of Prachapkirikhun Provincial
Administrative Organization School

จันทร์จิรา เกิดสุข¹ และวรรณรีปานศิริ²

Chanchira Koetsuk¹ and Wannaree Pansiri²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์^{1,2}

E-mail: maysawted@gmail.com¹, wannareepan@hotmail.com²

Received March 21, 2024; Revised March 25, 2024; Accepted March 31, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนรัชตวิทยาคม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ เพื่อเสริมสร้าง ความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 8 แผน และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่สถิติค่าที่ผลการวิจัยพบว่า (1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัชตวิทยาคม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย จำนวน 8 แผน โดยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับดีมาก (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ; เทคนิคซินเนคติกส์; ความคิดสร้างสรรค์

Abstract

This article aimed to study (1) to create the English lesson plan for enhancing creativity using Synectic technique for Matthayomsuksa 1 student of administrative organization school, (2) to compare the students' learning achievement in English before and after using Synectic technique of administrative organization school. This research was sample group experimental Research were Matthayomsuksa 1 of Ratchatawittayakhom School in Pranburi district Prachuapkhirikhan Province of Provincial Administrative Organization who are studying in 1st semester of the academic year 2023. A total of 23 students were selected by random sampling. The research instruments are eight the English lesson plans for enhancing creativity using Synectic technique and an English learning achievement test. The research data were analyzed with t-test. The results of the research were as follows: (1) The eight English lesson plans for enhancing creativity using Synectic techniques for Matthayomsuksa 1 of Ratchatawittayakhom School in Pranburi district Prachuapkhirikhan Province of Provincial Administrative Organization. Those lesson plans were at high levels. (2) English lesson plans for enhancing creativity using Synectic techniques for Matthayomsuksa 1 of Provincial Administrative Organization had higher pre-learning achievement scores than post scores which were significantly different at .01 levels

Keywords: English language leaning management; Synectic techniques; creative thinking

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตร ไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความ แตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายกว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ใน การดำเนินชีวิต (สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 1) ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศหนึ่ง ในประชาคมโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของประเทศได้รับผลกระทบอย่างมากจากความ เจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น จำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้ อยู่ในระดับที่จะรู้และเข้าใจสารสนเทศ ภาษาอังกฤษ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารไป ยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการทดสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2555-2558 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษใน ภาพรวม ต่ำกว่าร้อยละ 50 (กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.) สอดคล้องกับ ผลการทดสอบจากสถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองปลาหมอวิทยาคม ปีการศึกษา 2560-2561 พบว่า ผลการทดสอบในปี 2560 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.84 และผลการทดสอบ ในปี 2561 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ 24.09 จะเห็นว่า มีระดับการพัฒนาผลลดร้อยละ 4.75 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถ ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนหนองปลาหมอวิทยาคม อยู่ในระดับต่ำมาก (สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38, 2562)

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.) กล่าวว่า ตัวชี้วัด และเป้าหมาย หลักของยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล ซึ่งหนึ่งในตัวชี้วัดภายใต้ ยุทธศาสตร์นี้ คือ ร้อยละของโรงเรียนมีนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านการคิด สร้างสรรค์ สอดคล้องกับคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กล่าวว่า หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้การพัฒนาให้นักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้นักเรียน มีความสามารถในการ สื่อสาร การรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาในการถ่ายทอด ความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทักษะของตนเอง ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับ ข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ผลกระทบ ที่มีต่อตนเองและสังคม มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม อีริช เนตรนอม ศักดิ์ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชินเนคติกส์ เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริม และพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์แก่นักเรียน มีแนวทางในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ได้รับความนิยมมาเป็นเวลานาน แล้ว เป็นตัวกระตุ้นให้เห็นมุมมองใหม่ ๆ ที่แตกต่างไป จากเดิม เป็นการรวมกันขององค์ประกอบที่แตกต่าง และไม่เกี่ยวข้องกันในลักษณะของ การเทียบเคียงหรืออุปมาอุปไมยโดยมีแนวคิด ว่า ปัญหาที่เราคุ้นเคยมาก เกินไปจะกลายเป็น อุปสรรคทำให้เราไม่สามารถคิดอะไรใหม่ ๆ ได้ การอุปมาหรือเทียบเคียงในลักษณะที่เราไม่คุ้นเคย จะช่วยกระตุ้นให้เราคิดในมุมมองที่แตกต่างได้ (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2542) กล่าวว่า วิธีการ ชินเนคติกส์นี้ใช้เทคนิคเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการเปรียบเทียบ ซึ่งการเปรียบเทียบทำได้ 3 วิธีคือ การเอา ตัวเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น การเปรียบเทียบทางตรงระหว่างของสองสิ่ง หรือมากกว่า และการเปรียบเทียบ โดยใช้คู่คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน วิธีการเปรียบเทียบนี้ช่วยให้บุคคลเห็นแนวทางในการสร้างสรรค์งานได้ เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุสุมา เสนานาค (2552) ได้ศึกษาความสามารถในด้านการเขียนเชิง สร้างสรรค์และ ความสามารถด้านการจดจำความหมายของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาการ การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยที่ยังไม่เข้าขั้นขั้นทดลอง (Pre – Experimental Designs) แบบกลุ่มที่มีการทดสอบเฉพาะหลังการทดลอง (One – Shot Case Study) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 77.08 ผ่าน เกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 2) มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 79.37 ได้คะแนนจากแบบทดสอบวัด การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ จากที่ผู้วิจัยกำหนด ไว้ ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม 20 คะแนน ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และนักเรียนมีความคิด สร้างสรรค์สูงขึ้นด้วย สอดคล้องกับ งานวิจัยของ วรางคนางค์ นิมราสี (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ พบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นเป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2547) กล่าวว่า ผลที่นักเรียนได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชินเนคติกส์นักเรียนจะเกิดความคิดใหม่ สามารถนำ ความคิดใหม่นั้น ไปใช้พัฒนา งานของตนเอง ทำให้งานของตนแปลกใหม่ น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนอาจเกิดความตระหนักใน คุณค่าของการคิดของตนเองและความคิดของผู้อื่นอีกด้วย

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูส่วนใหญ่จะไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งความเป็นจริงนั้น มนุษย์ต่างมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์สอดคล้องกับ Hummell, Laura

(2006) ได้ศึกษาการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ (Syncetic Model) พบว่า เป็นรูปแบบที่พัฒนาให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิค การระดม-สมอง ที่พัฒนาโดย William J. J. Gordon และ George Prince in the 1960s (Gordon, 1961) ทำให้นักเรียนหลายระดับชั้นมีผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น วาณี สุวรรณโช (2550) กล่าวว่า คนที่มีความคิดสร้างสรรค์จะได้เปรียบและได้โอกาสที่ดีกว่าคนที่ไม่มี ความคิดสร้างสรรค์และถ้าขาดทักษะทางภาษาแล้ว การพัฒนาศักยภาพและการเรียนรู้ในศาสตร์สาขาอื่นก็จะ ขาด ทักษะตามไปด้วย อารีย์ พันธมณี (2547) กล่าวว่า การคิดและการสอนการคิดเป็นเรื่อง ที่มีความสำคัญ อย่างยิ่ง การจัดการศึกษาโดย มุ่งเน้นให้นักเรียนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ ทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม และการเป็นพลเมืองดีของประเทศ เด็กไทยควรเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีทักษะในการแสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยจำเป็นอย่างหนึ่งในการส่งเสริมความก้าวหน้าของ ประเทศชาติ และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วราพร ทองจีน (2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นั้น ครูควร เลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน ได้แก่ กลยุทธ์ ใน การสื่อสารทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิด อย่างมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีความมุ่งหมายในการสร้างการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่มีความทันสมัย สอดคล้องกับสังคมไทยในปัจจุบัน และนำแบบ วัด ที่สร้างขึ้นไปใช้ในการจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิง สร้างสรรค์ โดยงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนใน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยทางด้านจิตวิทยาการศึกษาหลายชิ้นงาน บ่งชี้ สถานการณ์ของปัญหาว่า นักเรียนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ยังขาดความคิด สร้างสรรค์และมีความจำเป็นต้องพัฒนาโดยเร่งด่วน โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอน โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 34 อย่างไม่เป็นทางการ จำนวน 5 ท่าน ให้ความเห็นว่า นักเรียนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดแก้ปัญหาเชิง สร้างสรรค์ไม่มาก ไม่ได้มีอะไรที่แปลกใหม่ในการ แก้ปัญหา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectics) มาใช้ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นพื้นฐานของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์(Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แผนการจัดการการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม การวิจัยเรื่อง การจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิค ซินเนคติกส์ (Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ความหมายของซินเนคติกส์ ชัยวาทธี สร้อยเงิน (2553) กล่าวว่า ซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือการแก้ปัญหา โดยใช้วิธีการอุปมา อุปไมย เพื่อเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้หรือกับสิ่งที่ นักเรียนคุ้นเคย สามารถดัดแปลง สิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยให้แปลกใหม่ออกไป

ชูสิทธิ์ ประกิจ (2558, น. 19) กล่าวว่า กระบวนการซินเนคติกส์หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่ง พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนด้วยวิธีการเชื่อมโยงที่แตกต่างกันหรือไม่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน โดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบ เพื่อช่วยในการสร้างผลงานที่สร้างสรรค์แปลกใหม่ไม่ซ้ำเดิม

ความหมายของการคิดสร้างสรรค์

วิทยากร เชียงกุล (2551) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์หมายถึง ความคิดที่แปลก แตกต่างเป็นสิ่งใหม่ และเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ

แพง ชินพงศ์ (2551) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์หมายถึง ความสามารถในการคิดได้หลายทิศทาง การคิดริเริ่ม การใช้จินตนาการในการคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีมาก่อน ตลอดจนการคิดปรับปรุง ดัดแปลงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้กลายเป็นสิ่งใหม่ที่ไม่ซ้ำกับใคร

ความหมายของการจัดการเรียนรู้

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2557, น. 8) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดการเรียนรู้คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ของผู้สอน

กุลิสรา จิตรชญาณิช (2562, น. 2) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนสิ้นสุดการ ประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและเกิดทักษะหรือ สมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ขวลิต ชูกำแพง (2553) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร ของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2553) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียน การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้อง กับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่จัดทำขึ้นจากคู่มือครู หรือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ ทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ทราบว่าจะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ ใด จัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผล ประเมินผลโดยวิธีใด

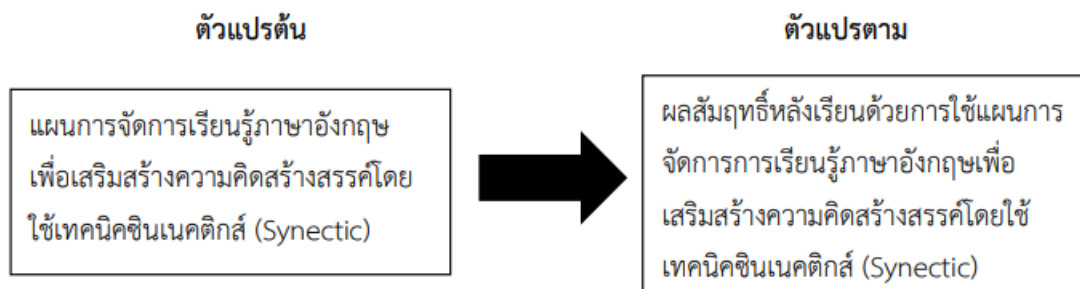
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ควรตระหนักถึงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเขียนแผนการ จัดการเรียนรู้จำเป็นต้องเขียนตามลำดับองค์ประกอบและหากขาดองค์ประกอบใดก็มีอาจทำให้แผนการจัดการ เรียนรู้นั้นสมบูรณ์ เมื่อพิจารณาแล้วการศึกษา วิเคราะห์ องค์ประกอบของ แผนโดยทั่วไปจะมี 7 องค์ประกอบดังนี้ (เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ, 2552)

1. สารสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สารการเรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะเป็นประเด็นสำคัญสั้น ๆ
4. กิจกรรมการเรียนรู้

5. สื่อ
6. การวัดและประเมินผล
7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์(Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 7 โรงเรียน จำนวน 471 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนรัชตวิทยาคม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีทั้งหมดจำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectic) และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีลักษณะเป็นข้อสอบอัตนัย โดยวิธีการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิดมีวิธีการสร้างดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคซินเนคติกส์ (Synectic) เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์
จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง มีเนื้อหาทั้งหมด 4 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 We're my family (จำนวน 2 แผน)

เรื่องที่ 2 My house (จำนวน 2 แผน)

เรื่องที่ 3 What time is it (จำนวน 2 แผน)

เรื่องที่ 4 Busy on the weekend (จำนวน 2 แผน)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

(1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

(2) วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ21102 ภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาจุดประสงค์และรายละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้

(3) ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(4) ออกแบบและกำหนดหน่วยการเรียนรู้ รายวิชา อ21101 ภาษาอังกฤษ

(5) กำหนดรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดองค์ประกอบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์

(6) นำแผนการจัดการการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหา ขั้นตอนการสอน ความต่อเนื่องของแผนการจัดการการเรียนรู้ความเหมาะสมของการเลือกใช้กิจกรรม ความสละสลวยในการใช้ภาษา การวัดและประเมินผล ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ให้ถูกต้อง

(7) ทำหนังสือขออนุญาตจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ฉบับ

(8) นำแผนการจัดการการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อหาคุณค่านี้ความสอดคล้องของข้อความถามกับวัตถุประสงค์

(9) นำแผนการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน

(10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาปรับปรุงก่อนจะนำมาใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

(1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และได้กำหนดแบบทดสอบไว้จำนวน 15 ข้อ

(2) คัดเลือกและกำหนดข้อความถามจากบทเรียนทั้ง 4 เรื่อง จำนวน 10 ข้อ

(3) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบทดสอบ

(5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้พร้อมปรับปรุง

(6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 23 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test)

2. จัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 8 แผน ใช้เวลาเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาทดลอง 8 ชั่วโมง ใช้แผนการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. เมื่อเรียนจบเนื้อหาทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม แล้วบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบแบบทดสอบที่ได้รับคืนทุกฉบับ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการทดสอบค่าสถิติ T-test dependent samples โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง การจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สรุปผลดังนี้

1. แผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบไปด้วย 8 แผน โดยแต่ละแผนมี 7 องค์ประกอบดังนี้ (เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ, 2552) ได้แก่ 1) สารสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อ 6) การวัดและประเมินผล และ 7) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังใช้แผนการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนใช้แผนการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

อภิปรายผลการวิจัย

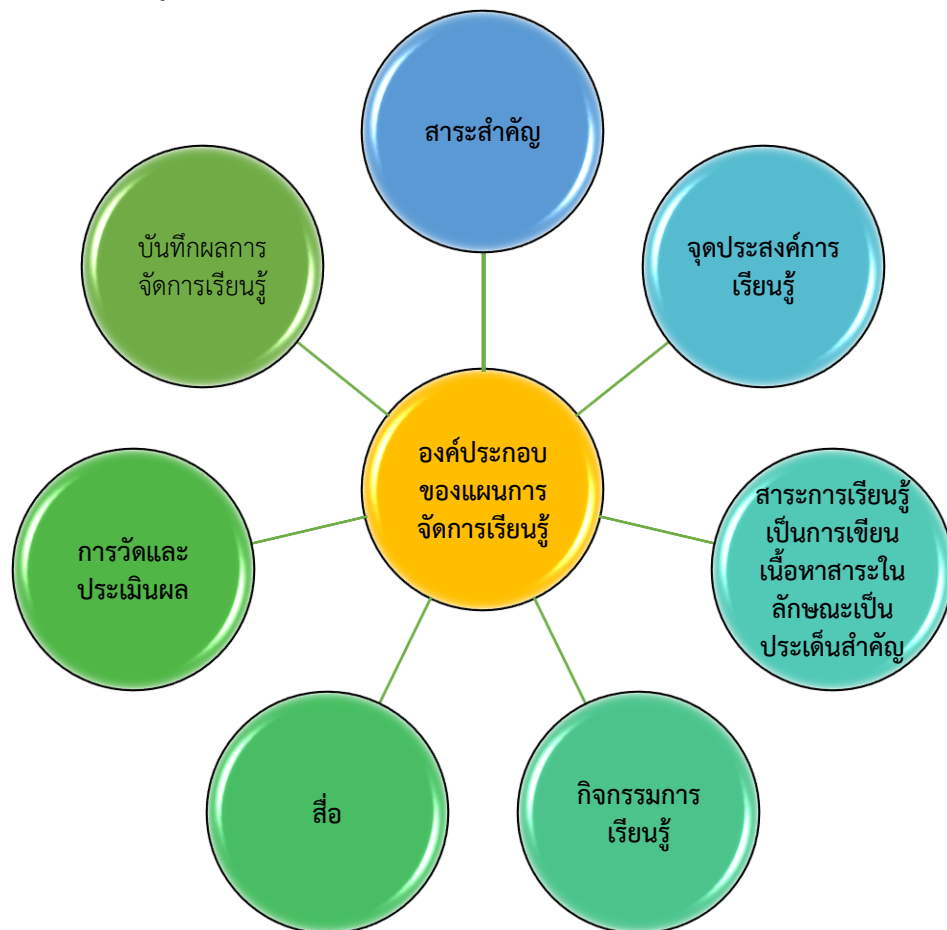
จากผลการศึกษาเรื่อง การจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์(Synectic) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ทั้งนี้เนื่องมาจาก ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ขั้นการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) และขั้นสรุป (Wrap Up) โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติเป็นรายบุคคล แบบคู่และแบบกลุ่ม ให้นักเรียนได้พบและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริงให้มากที่สุด คือ ให้นักเรียนมุ่ง ความสนใจไปที่การสื่อสาร ที่สื่อออกมาหรือสารที่ต้องการสื่อออกไป (Breen and Candlin, 1980) ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สามารถสื่อสาร และฟังภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวันได้เข้าใจ และกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์สอดคล้องกับ Littlewood (1991) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นควรให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้อง (Accuracy) เน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียง สถานการณ์จริงมากที่สุด ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความหมายหรือการสื่อสารมากกว่าโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ มีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ มีใบงาน และใบกิจกรรมที่ มีคำชี้แจง ที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของ นักเรียน การเรียนด้านความรู้ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกอย่าง สร้างสรรค์ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยกระตุ้น ให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นักเรียนรู้จักค้นคว้า และรวบรวมข้อมูล สามารถใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง มีความสุข สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ การที่ครูใช้สื่อหรือกิจกรรมช่วย สอนเพิ่มขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนตามปกตินี้ สามารถ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสติปัญญา ด้านความรู้ และทักษะที่ได้จากประสบการณ์ อีกทั้งการสร้าง แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างที่เชื่อถือได้ โดยการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี วิธีการหาความ เทียงตรง ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (นันทิมา นาคาพงศ์, 2559) สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของBloom (1956) ที่ได้เสนอ แนวคิด ว่า นักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องรู้จักทักษะการคิดทั้ง ในระดับสูงและระดับล่าง ทักษะในระดับล่าง คือ การจำและความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจ วลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือ การสังเคราะห์และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยในการเล่า เรื่องหรือแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญอย่าง ยิ่งต่อการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารเพราะภาระงานด้านการสื่อสารนั้น ต้องบูรณาการทั้งทักษะ ระดับล่างและระดับที่สูงขึ้น เช่น การสร้างภาษาใหม่ นักเรียนต้องจดจำคำศัพท์ใหม่ สังเคราะห์ความคิด และประเมินเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา ศิลปนเรศธรร (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค ซินเนคติกส์กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร นันทะเสนา และวิราวรรณ

ชาติบุตร (2560) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิง สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มี 7 องค์ประกอบดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจทุกขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนการเปรียบเทียบ ครูควรให้นักเรียนเปรียบเทียบกับสิ่งใกล้ตัว เพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการและเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หรือเรียนรู้ช้า ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกการเปรียบเทียบทีละขั้น เพื่อให้คุ้นเคยกับกิจกรรมการเปรียบเทียบ สามารถเข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอน จนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแผนการจัดการการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ที่มีผลต่อ

การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความสามารถในการแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุสุมา เสนานาค. (2552). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาการที่ใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- กฤษณา ศิลปนเรศธัญญ์. (2553). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ขวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชูลีรัตน์ ประกิจ. (2558). *การพัฒนาบทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิค การเรียนรู้แบบเพื่อคู่คิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ วิชาการสร้างงานแอนิเมชันชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชัยวาทธี สร้อยเงิน. (2553). *การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพมหานคร.
- ทิตนา แหมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิมา นาคาพงศ์. (2559). *เอกสารประกอบการสอนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 3. พะเยา: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยพะเยา. แพง ชินพงศ์. (2551). *ความคิดสร้างสรรค์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการออนไลน์.
- วาณี สุวรรณโ. (2550). *รายงานการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการคิดสร้างสรรค์และทักษะทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสะอาด อำเภอนางรองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น แนวทางการพัฒนางานวิจัย ในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. ขอนแก่น: แอนนาออฟเซตขอนแก่น.
- วิทยากร เชียงกุล. (2551). *จิตวิทยา ความฉลาด และความคิดสร้างสรรค์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด
- วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์. (2553). *การออกแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Backward Design*. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรางคนางค์ นิมราศี. (2550). *ผลการสอนวิชาการเขียนร้อยกรองภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบ ซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถทางการเขียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- วราพร ทองจีน. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษความคิดสร้างสรรค์ทาง ภาษา และ ความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38. (2562). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2561. วารสารวิชาการ, 1(2), หน้า 42.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ. (2544). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2557). คู่มือ การจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์เรียนรู้ การผลิตและ จัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ ดิจิตอล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
- อารีย์ พันธมณี. (2547). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไยไหม.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2552). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์
- อัมพร นันทะเสนา และวิราวรรณ ขาติบุตร. (2560). การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราช ภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา
- Bloom Benjamin S., et al. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives*. New York: David McKay Company.